मरणं तस्त्र ने निद्रा भ खुधा हवा। न च मूर्की भवेत् तस्यो सुद्रां वेत्ति खेचरोत्। पीदाते न त रागेच न खियाति च दर्भया। व ध्यतं न च कालेन या छट्रां वेचि खेचरीम्। चित्रं चर्तातु खे यकात लिख्ना चरत खे गदा। तेनेयं खेचरीसुद्रा सर्वेषिछैनंमक्तता। खेचया सदितं येन विवरं सम्बद्धां तः। तस्य नासरते विन्दः काषिन्यालिङ्गतस्य च । चिनोऽपि यदा विन्दः मंग्रा-प्रव जनायनम् । वज्रवादे च्ठयक्त्राः निद्धा वोनिः सहया। सपानज्ञ हरे जिल्ला का समञ्जान सहया। तसादिदं प्रकृतीत नित्ययुक्तः समाहितः । नित्यं भोम-कलापूर्णं भरीरं यस वाभनः। तत्त्वकेषापि दणस्य विषं तस्य न सर्पति। जहुँ जिल्लास्यरी भूला धीमपानं करोति यः । मासाई न न सन्देशो सत्व अयति योग-वित्। इत्वनानि यथा बिद्धाली बर्वाणे च दीपकः। तत्थो ख्राच नापूर्ण' देखी देखं न सुक्षति । रधनां वेध-येदूर्व पिनेत्तत् चरितं जनम्। गोनांशं भचये जिलां पित्रेदपरवास्यीम्। क्रामीनलभन्नं मन्ये दतरे व्रास्त्राः तका।। मोधब्देनीदिती जिल्ला तत्पवेषो हि तास्ति। गोशांत्रभवाषं तञ्च मङ्ग्रापातवाग्यनम्।. जिञ्च प्रवेश-संभूतयद्भिनोत्यादितः खब्ा चन्द्रान्स्वति यः सारः स खादनरवादणी। नाभिटेशे भक्तेव भास्तरो दक्षना-ताकः। करताता स्थिरो निर्द्धं ता व मध्ये त चन्द्रमाः। वर्ष्टिसधीस्वयन्द्रं यमेदूर्व स्था रविः । तातव्यं बार्ष त्रद्य येन पीयुष्माप्यते । मुर्जुः भोक्षपञ्चापनास्तरं प्राचादशाप्ती कठात अवस्थि रखनां नियस्य विवरं भक्ति परां विलग्नेव्। उन्कल्लोख बचाजर च विमखं धारास्त्रतं यः पिवेस् निद्रीयः स अस्यासको मल्येषुर्योगो चिरशीर्वात । अखली यदि सम्बदायप्रनिषं जिल्ला-र वस्ति व चारा कर का स्वरूप बद यं मध्या क्या वस्त यथा। व्याधीनां इरणं लगानकरणं यास्तागमाद्वार चम् तस्य सारमरत्वमध्यां चतं विदाक्षनाकवेगम्। स-खितं चानजनकपञ्चकोतःसमन्वतः। तिष्ठति खेचरी-सद्रातिसान् खुन्ये निरञ्जने। यत्मनयं चारि गतं सः वितं मेचमुर्कतः। तिकांशास्त्र प्रवद्ति स्थीसन्स्यं निम्मगानी चन्द्रात्मारः घवति च सुधा तेन खलुनैरा चाम्। तं बसीयात् सत्रतम्पम्या नान्यया कायसिंदः दश बैधा म्निविदिशा खेचरी यांगहन्दै। एक स्टिमयं बीजनेका सुद्रा च केवरी । एकी देवी निर्देश

खस्य प्रशावस्था प्रभोत्मनी इठमहोते नानास्थाने ।
छडडीयानस् धित वजासने पादी कराभ्यां धारवेट् हर्दम् ।
गुजफदेशसमीपे च कन्दं तल्ल निपीडवेष् । पविमा
तामस्ट्रे कृष्यां ख्रियकं द्वृद्धि । यनैः यनैयेषा प्राचः
कन्द्रसन्धं प्रिमच्छिति । 'उद्युश्यानास्थे वन्त्रं पायुः
प्रोडडीयाने ल्लानाद्यां यनोऽसी । उद्युश्यानास्थः
स्ट्रतो वन्त्र श्रादीः वैद्यनस्थात् योगिभः विद्यस्थः ।
खित्रशानः प्रश्यायुः सदै यकादुद्धीनं हटं -संविधत्ते । इद्युश्यानं स्थानतस्थल वन्त्रं धीरो नित्र्यं
साधकः संविधत्ते ' क्ष्टस्थः ।

मुनवन्यः इं 'पदं पाच्यारी त संधीका बचाटा कु हुयेत् तथा। दार'वार' वना चोध्वं समावाति समीरयाः । प्राणा-पानी नादांबन्दू मूनकस्त्रेन चैकतास्। गच्छी योग-संसिद्धिं कुद्रती नाम संगयः। ध्यपानपाणयोरेक्यं चयो मृत्रपुरोवयोः । युना भन्ति एडोर्डाय सन्तं मृत-बन्धवात्" इठम । "बादम्खेन संवीस्त्र गुरमार्ग सुयन्त्रितः । बबादपानमाझव्य क्रमादूर्ध्वं सुचः स्रोत्। कवितोऽसं मृजबन्धी जरामर बनायनः"। "ऐत्री माचावानयोम् लग्यचेनयादृहद्वः स्वात् वयःस्योऽि म्बात् । भिष्ता द्वारं वात अर्थं द्वापाने इत्यनः। खादायुनेदा विखोधा । ततो वक्तप्रपानी कृद माय-स्या तती इन्ते प्रकाशस्य दे इगे। शुक्तः। घटे तेन नि-त्र या निक्ति। खात् पत्रा समलात् क्रमेणैव यक्तिः ! परिचये महतो सनकः स्थिती आदिति दग्ह इतेत मु-जद्मी। ययन स्तृष्ट् अति स्थितः द्या करवयत्यध-रानिक मध्ये गस्। विश्वं प्रविष्टे प्रवने चाउत्वं प्रजिय चुक् चान्तवसीर चातुमा। यक्तिस्ततो योगिभरेय

तिस्व बोम्बद्योऽस्यास्तीय बादरात् इठवः।

सास्याद्याः 'खंबरी चित्तपीयूषमवाक्रपरिवस्तिनी।

सास्यार्यस्यः 'खंबरी चित्तपीयूषमवाक्रपरिवस्तिनी।

सास्यार्यस्य प्रवाद विश्वत् स नास्यार्यस्य एषः। वर्यः

करोत्यव्ययमवं क्लो पत्त् स्वधाया वप्रवोऽमरत्वम्। बन्नाति

यत् वर्षद्विरासमूकं नाधक्षतो याति नमः सवच्नत्वम्।

सास्यार्यस्य कतः स्वद्वः स्वात् वर्षदुः स्वीचिति
नामक्षेद्वः ' 'व्य्यां कर्णद्विष्वनेनैय नाख्याद्वमे कत्या
येतेन मध्यस्य कत्यम्। इदं पोड्यार्थः च नाक्योत्व
मास्य गतं स्वस्थितद्वतः प्रायवन् व्यवस्य स्वम्। नि